

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **I. K.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Zrůstem, advokátem se sídlem v Lounech, Jeronýmova 695, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2006 č. j. 65 Az 105/2005 - 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Miroslava Zrůsta **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 2. 2006 č. j. 65 Az 105/2005 - 22, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 7. 4. 2005 č. j. OAM-225/VL-10-08-2005, jímž stěžovateli nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a současně bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 21. 6. 2006 č. j. 65 Az 105/2005 – 37 vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil kasační stížnost tak, že uvede

v jakém rozsahu rozsudek napadá, důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, může být řízení o ní odmítnuto. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 26. 6. 2006. Ve stanovené lhůtě stěžovatel doplnil svoji kasační stížnost tak, že rozsudek napadá ve výroku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministerstva a uvedl, kdy mu byl napadený rozsudek doručen. Dále uvedl, že nezákonnost spatřuje v tom, že napadený rozsudek spočívá jednak v nesprávném posouzení právní otázky soudem a jednak že řízení bylo postiženo vadou spočívající v nesprávných skutkových zjištěních, které nemají oporu ve spisech. Rovněž namítal, že je přesvědčen o tom, že ministerstvo projednalo věc tak, že se neřídilo zákonem o azylu. Stěžovatel by utrpěl újmu na svých právech, kdyby byl nucen vycestovat na Ukrajinu, a to zejména z politických důvodů.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., ale žádným způsobem nespécifikoval a nekonkretizoval, v čem tyto namítané vady spatřuje. Stěžovatel pouze v obecné rovině namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, dále že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. Ani v doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel krajským soudem vyzván vady kasační stížnosti neodstranil, neboť opět neuvedl nic, v čem konkrétně spatřuje důvody ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť by to bylo nadbytečné, když podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanoven zástupcem advokát a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátovi odměna za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) 1000 Kč

[§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky] a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 75 Kč, celkem tedy 1075 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu